

Никола Първановъ е роденъ на 1837 год. въ гр. Ломъ. Още въ младитѣ си години той отишълъ въ Сърбия (Бѣлградъ). Тамъ като държавенъ стипендиантъ свършилъ 4 класса отъ гимназия, а сетнѣ подпомогналъ отъ нѣкоя си *Магдалина Станковна*, свършилъ цѣла гимназия, изъ която на 1869 год. прѣминжалъ въ Философския Факултетъ на Бѣлградската Велика Школа. Като ученикъ още той е работилъ за народа ни и помежду многото дописки въ тогавашнитѣ български и сърбски вѣстници, билъ е и дѣйствиеленъ редакторъ на българский вѣстникъ „*Взтокъ*“. Слѣдъ свършването Факултета, той се върналъ въ родното си мѣсто (Ломъ). Тукъ той приелъ учителска служба и я изпълнявалъ до прѣди смъртъта си. Макарь и младъ той билъ Видински прѣдставителъ на народния Български съборъ въ Цариградъ. Той отишълъ въ Виенна да се лѣкува и тамъ умрѣлъ на 1-й Септемврий 1872 година. Той билъ единъ отъ рѣдкитѣ патриоти и високо интеллигентенъ человекъ, та умираието му се отдава на отравяние отъ страна на гърцитѣ, най-могущитѣ тогава неприятели на нашето възраждане; обаче други казватъ, че той е умрѣлъ отъ настинка по Черното море. Той написалъ: *Бележки върхъ Граматиката за ново-българския езикъ*, Руссе, 1868 година; *Извод из българската граматика* (законетѣ на български-ат езикъ) Руссе, 1870 година и единъ букваръ за македонскитѣ българе, печатанъ въ Бѣлградъ прѣзъ 1862 година, но, за жалость, немогъ да дамъ тукъ точното му заглавие, защото не съмъ видѣлъ тоя букваръ. Утвърждаватъ, че тоя букваръ билъ много интересенъ и въ Кукушъ или Охридъ могло да се намѣржтъ много екземпляра отъ него. Писвалъ статии въ „*Македония*“ (гледай 1866 година) „*Право*“ (гледай 1866 година) и въ други български и сърбски вѣстници.

Ето каква е била цѣльта на в. „*Взтокъ*“: „1) Кратки политични членове. 2) Кореспонденци отъ България въ интересъ-тъ на Българската Православна Черква и просвѣщеніе, безъ лични нападенія и безъ явно нападеніе Блистателна-та Порта. 3) Изводи отъ югославинскы-тъ вѣстници за запознаваніе на Българи-тъ съ сичкы-тъ югославинскы. 4) Одржаніето на православіе-то въ „Истокъ съ сичкы-тъ дозволени срѣдства(?)“. А забавна-та му часть ще съобщава забавны и по-